

Päiväkirja Haydom- safarilta

1. Päivä Maanantai : Lähden iltapäivällä Haydomiin valmistautumaan seuraavan päivän työhön, koska joskus aamulla Arushassa on pilvistä ja siirtyminen on vaikeaa aikaisin aamulla. Mietin mitäköhän tästä safarista tulee. Haydomissa on tullut paljon rengasrikkoja ja kaksi kertaa hyeenat ovat syöneet konetta. Menomatalla, ja koko viikon ajan, näen koneen alapuolella valtavia parvia erilaisia muuttolintuja. Euroopassa on syksy ja kylmenee, täällä on kuivakausi ja lämpenee. Haydomiin on perustettu luterilainen sairaala (Haydom Lutheran Hospital) vuonna 1955 norjalaisen lähetys- ja kehitysyhteistyön toimesta. MAF on lentänyt sairaanhoitoapua Haydomista syrjäkyliin 80-luvulta lähtien.

2. Päivä Tiistai: Olen kello 08.30 valmiina viemään ensimmäisen ryhmän Matala-nimiseen kylään. Rukoilemme ennen jokaista lentoa, vaikka se ei enää olekaan yksi MAFin ennen lentoa läpi käytävän tarkastuslistan pakollisista kohdista. Lintuja on paljon ja nyt lennetään matalalla. Joudun liikehtimään koneella välillä rajusti, jotta vältän törmäyksen satapäisiin linturyhmiin. Jätän sairaanhoitotiimin työskentelemään päiväksi kylään ja palaan Haydomiin noutamaan toisen tiimin Dumanga-nimiseen kylään. Dumangan kiitotie on yllätykseksi hyvässä kunnossa (muutamia piikkipuskia lukuunottamatta), kun ei ole satanut. Se helpottaa lentoa lähtöä. Tuulensuunta pitää huomioida tarkasti. Tällä kiitotiellä on painorajoitus ja pystyn tuomaan vain neljä sairaanhoitajaa viiden sijasta. Kun palaan Dumangasta Haydomiin lennän takaisin poimimaan tiimin Matalasta. Paljon lapsia ja aikuisia kerääntyy koneen ympärille. Paikallinen tohtoriopiskelija osaa vähän englantia, haluaa puhelinnumeroni ja kysyy sponsorointimahdollisuutta. Päivän saldona 313 ihmistä on kohdattu neuvolaklinikalla Matalassa ja 65 Domanagassa. Neuvolatoiminnan lisäksi klinikoilla on annettu perheneuvontaa ja raamattuopetusta kristittyjen sairaanhoitajien toimesta. Kone on niin pieni (ennen lennettiin suuremmalla koneella), ettei evankelista enää mahdu kyytiin.

Mariamamu. Haydomin alueella on monia eri heimoja.

Väkeä Matalassa.

3. Päivä Keskiviikko: Tänään lennän ensimmäisenä Harbanqet-nimiseen kylään, joka sijaitsee laaksossa vuoren keskellä . Tämä kiitotie on rakennettu vuonna 1995 ja se on tunnettu siitä, että siellä yleensä aina tuulee kovaa ja sivusta. Konetta voi joutua pitämään kaiken voimin tuuleen, jotta se laskeutuu nätisti tai nousee kiitotieltä. Lentoonlähdön voi tehdä vain yhteen suuntaan, joten jos tuulee takaa, ei voi lähteä. Tuuli siis aina auttaa lentoonlähdössä ja laskussa, koska se hidastaa maanopeutta ja nostaa ilmanopeutta, jolla kone pysyy ilmassa. Monesti näkee että lintu pysyy paikallaan maahan nähden, vaikka se samalla lentää ilmassa. Aamuisin tuuli on kuitenkin helpompi ja vain pienen turbulenssin saattelemana laskeudun Harbanqetiin. Mukana on myös kaksi valkoista tohtoriopiskelijaa Hollannista. Vierailevat opiskelijat ovat yleensä Norjasta tai Hollannista ja haluavat mukaan näille ns. mobile klinikoille eli liikkuville klinikoille. Tähän kylään ei lennetä enää ensi vuonna, koska kylään muutti kaksi kuukautta sitten pysyvästi sairaanhoitaja ja lääkäri. Halleluja! Kehitystä tapahtuu ” pole pole” eli hitaasti (mutta varmasti). Lennän takaisin Haydomiin.

Seuraavan tiimin kanssa joudumme odottamaan pilvien väistymistä vuorilta. Buger nimittäin sijaitsee Lake Manyaran luonnonpuiston yläpuolella olevassa vuoristossa, joka nousee aina Ngorongoron kraateriin asti. Bugeriin laskeutuminen on aina mielenkiintoinen, koska se on kuin mini vuoristorata ja laskeutuminen on turvallisinta tehdä ikäänkuin kuopan pohjalle, josta sitten ylämäki hidastaa vauhtia ja näin pystyy pysähtymään 100 metrin matkalle. Jätän tiimin yöksi Bugeriin, jossa he työskentelevät pari päivää. Palaan Bugerista Harbanqetiin ja yllätykseksi tuuli on suoraan edestä. Harbanqetista palaan takaisin Haydomiin yöpymään. Haydomin lentopaikan ympärille ei ole varaa rakentaa aitaa, joten erityisesti laskeutumisessa pitää olla tarkkana. Viikon aikana näen kiitotiellä ihmisiä, polkupyöriä, moottoripyöriä, koiria, lehmiä, vuohia, aseja ja yhden kolmipyöräisen auton ”bajagen”. Harbanqetissa autettiin 145 ihmistä.

Buger kenttä kuvan yläreunassa

Hollantilaisia melkein valmiita lääkäreitä Harbanqetiss

4. Päivä Torstai: Torstai on kiireisin päivä. Yhteensä 12 lentoa, joista suurin osa on laskeutumisessa C-kategoriassa eli vaikeampia kiitoteitä. Päivä alkaa lennolla Yaida chini -nimiseen paikkaan, joka sijaitsee 11 minuutin lentomatkan päässä. Autolla sama matka veisi noin 3 tuntia. Yaidasta palaan Haydomiin ja lennän uuden tiimin Endanyawish- nimiseen paikkaan. Noin 23 minuutin lento on noin 6 tuntia autolla kuivalla kaudella. Endanyawishista lennän Bugeriin poimimaan eilisen tiimin. Lennän aluksi kiitotien yli ja tarkistan, että se on vapaa. Laskeutuessa Bugeriin ei näe kuoppaa tai paikkaa johon laskeutuu vaan ainoastaan kiitotien alun, joka on ylenpänä. Kun olen laskeutumassa, kuopan pohjalle on tulossa auto. Minulla on muutama sekunti aikaa tehdä päätös laskeutumisesta tai ylösvedosta. Onneksi auto on kiitotien reunassa ja alkaa peruuttaa, kun näkee minut. Laskeudun ja vien kaksi hoitajaa kerralla. Buger on vain 600 metriä pitkä ja vaikka tuulisi edestä siinä on alhainen paino rajoitus, jotta voi nousta ilmaan. Vien kaksi sairaanhoitajaa Endanyawishiin odottamaan toista kahta. Käyn siis kaksi kertaa Bugerissa. Neljän hengen ryhmä hoiti parin päivän aikana 456 äitiä lapsineen. Kun kaikki neljä ovat Endanyawishissa (jossa on ylempi painorajoitus pitemmän kiitotien tähden) lennän heidät Haydomiin. Tankkaan välillä jerrykannuista lisää bensaa. Haydomista lennän ja laskeudun neljännen kerran Endanyawishiin ja lennän tiimin takaisin Haydomiin. Kilinikalla hoidettiin 183 sielua ja ruumista. Matalalla lennettäessä on pomppuista ja taas kiitotielle laskeutuessa esteitä. Kuuma päivä alkaa väsyttää. Viimeinen lento on Yaida chiniin ja alan väsymyksestä johtuen virheitä. Tämä tiimi hoiti päivän aikana 243 ihmistä. Kun olen vihdoin Haydomissa olen todella väsynyt ja joudun taistelemaan paperitöiden ja tankkauksen kanssa. Vihdoin pääsen sairaalan vierashuoneeseen suihkuun ja syömään. Olen kiitollinen Jumalalle, että pitkä päivä on takana. Normaalisti olen iltapäivällä puoli neljän jälkeen valmis, nyt kello on puoli kuusi. Päivä alkaa puoli kahdeksalta aamulla.

Buger kone alamäessä. Takana tie ja kiitotien reuna, jossa auto kurkki laskeutuessa.

Pääsairaanhoitaja Mausweta Tuppe, joka osaa vähän Suomea. Lähtö Yaidasta.

5. Päivä Perjantai. Viimeisenä Haydom-safari päivänä lennän Haydomista etelään kohti Mt. Hanania. Ensiksi pitää poimia lääkäri ja sairaanhoitajia toisesta sairaalasta Basotu-nimisestä paikasta. Haydomista kyytiin tulee Michael Jackson. He is alive! Tämä helluntaiveli pitää musiikista paljon. Basotusta menemme Gorimba-nimiseen paikkaan. Siellä kohdataan 293 ihmistä, joista 1/3 on raskaana olevia naisia. Perhekoot paikallisen evankelistan mukaan ovat noin kymmenen luokkaa. Gorimbassa minulla on aikaa seurata työtä, joka on hyvin tehokasta. Ensiksi vauva punnitaan, sitten rokotuskortit tarkastetaan ja kolmanneksi annetaan tarvittavat rokotukset. Yksi sairaanhoitaja rokottaa vajaa 200 vauvaa viidessä tunnissa! Iltapäivällä kolmen aikaan lähdemme Gorimbasta takaisin Basotuun ja sieltä edelleen Haydomiin. Tankkaus ja neljä matkustajaa takaisin Arushaan. Yksi heistä on klinikoilla mukana ollut sairaanhoitaja, joka menee saattajien kanssa tarkempiin tutkimuksiin Arushan kautta Dar es Salaamiin. Laskeudun viiden jälkeen Arushaan. Perhe hakee minut kentältä. Kun pääsen kotiin pyydän vartijaa lämmittämään saunan. Kun soivat kiukaan mustat urut hälveneepi arjen surut.

Rokotuskorttien tarkistus.

Ennen rokotusta ei itketä!

Raskaana olevia jonossa.

Koko viikon saldo: 1698 ihmistä hoidettu seitsemässä eri kylässä seitsemän eri tiimin voimin. Tiimit on kuljetettu kyliin kuusipaikkaisella pienkoneella. Toivottamasti tämä antaa kuvan tekemästämme työstä ja sen vaikutuksesta.

Rukousaiheita:

Kiitos kesälomasta Suomessa.

Kiitos Herralle Haydom- safarista.

Rukoilethan tulevaisuutemme puolesta. Lähetysseuran strategiamuutoksen myötä yhteistyö MAF:n kanssa päättyy työkautemme päättyessä maaliskuun 2017 lopussa. Jos jatkamme MAF:n työtä Tansaniassa, tarvitsemme rahoituksen työlle muuta kautta.

Kiitos uudesta valmistuneesta kiitotiestä Meserani-nimisessä Masai-kylässä.

Perheelle jaksamista arjessa.

Arjestamme Arushassa lisää Piritan uudestaan eloon heränneessä Tansanian Taivaalla - blogissa:

<http://tansiantaivaalla.blogspot.fi/>

Pirita ja Jarkko Korhonen

Työskentelemme Tansaniassa Suomen Lähetysseuran lähettäminä lähetyslentojärjestö MAF:n (Mission Aviation Fellowship) palveluksessa. MAF tukee SLS:n strategian tavoin kaikkein heikoimmassa asemassa olevia, naisia ja lapsia, sekä syrjittyjä ihmisryhmiä kuten masai-heimoa. Saavuimme Tansaniaan vuoden 2013 lopussa.

Suomen Lähetysseura toteuttaa Jumalan rakkautta sanoin ja teoin. Teemme työtä 30 maassa lähes sadan kirkon ja järjestökumppanin kanssa.

Tue työtämme:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30
BIC: DABAFIHH, viestiksi työntekijän nimi.

